خبر

هنرخانه‌داری: مقایسه قیمت لوازم خانگی نو و دست دوم روی دیوار

پرکردن یک خانه با لوازم خانگی مورد نیاز یک خانواده کوچک چقدر هزینه دارد؟ اگر قصد دارید سراغ خرید لوازم خانگی بروید یا این سؤال برایتان پیش آمده که در این اوضاع قیمت و گرانی، تکمیل یک خانه چقدر خرج برمی‌دارد؟ حتما این اینفوگرافی از مقایسه قیمت بین لوازم خانگی نو و کارکرده یک خانه را ببینید. خانه اول با لوازم خانگی آکبند و نو پر شده است. مبنای قیمت هرکدام از اجناس نو، بر اساس میانگین قیمت آن کالا در بازار بین برندهای معروف ایرانی است. خانه دوم هم با کالاهای در حد نو چیده شده است. مبنای قیمت هرکدام از اجناس کارکرده، بر اساس میانگین قیمت برندهای ایرانی است که با مشخصات «در حد نو» در دیوار آگهی شده است. مقایسه قیمت کالای نو و کالای در حد نو بر اساس آگهی‌های دیوار.

خانه با لوازم خانگی نو: یخچال ۲۸ فوت (۳۲ میلیون تومان)، ماشین لباسشویی ۷کیلویی (۱۷ میلیون تومان)، تلویزیون ۵۵ اینچ (۲۴ میلیون تومان)، ماشین ظرفشویی ۱۲ تا ۱۴نفره (۳۰ میلیون تومان)، گاز پنج‌شعله فردار (۲۲میلیون تومان)، مایکروویو (۱۰ میلیون تومان)، جاروبرقی (۷ میلیون تومان).

خانه با لوازم خانگی در حد نو: یخچال ۲۸ فوت (۲۳ میلیون تومان)، ماشین لباسشویی ۷کیلویی (۱۱ میلیون تومان)، تلویزیون ۵۵ اینچ (۱۶ میلیون تومان)، ماشین ظرفشویی ۱۲ تا ۱۴نفره (۲۰ میلیون تومان)، گاز پنج‌شعله فردار (۱۴ میلیون تومان)، مایکروویو (۷ میلیون تومان)، جاروبرقی (۵ میلیون تومان).

۳۰ درصد تفاوت قیمت: تفاوت قیمت بین کالاهای نو و دست دوم (در حد نو) نشان می‌دهد چیدن یک خانه با لوازم در حد نو ۳۰ تا ۴۰ درصد هزینه کمتری لازم دارد. یعنی با پول کمتر، هم می‌توان لوازم خانگی کم‌کارکرد از دیوار خرید، هم از کیفیت و کارایی این وسایل اطمینان داشت و هم در دنیایی که مصرف‌گرایی نفس‌های زمین را به شماره انداخته، قدمی برای حفظ محیط زیست برداشت.

اخراج حدود ۳ میلیون اتباع غیرمجاز در سه سال اخیر از کشور

شرق: رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور از اخراج حدود سه میلیون نفر از اتباع غیرمجاز در سه سال گذشته خبر داد و گفت: شرایط سخت حاکم بر کشور افغانستان منجر به ورود مجدد این افراد به داخل کشور شده که با پیگیری قاطعانه نیروی انتظامی شاهد اخراج این اتباع از کشور خواهیم بود. نادر یاراحمدی درباره اقدامات مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور در ساماندهی اتباع به نشست مشترک خود با کمیسیون اصل ۹۰ مجلس اشاره کرد و گفت: کمیسیون اصل ۹۰ در راستای وظیفه نظارتی خود اقدام به پاسخ‌گویی دستگاه‌ها می‌کند؛ ما نیز از ارائه توضیحات به نمایندگان خرسندیم، چراکه باعث روشن‌سازی مسائل می‌شود.

۷۰۰ پزشک فوق تخصص و متخصص افغان در بیمارستان‌های ایران مشغول به کار هستند

رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور، اتباع را در دو دسته تقسیم‌بندی کرد و افزود: دسته اول مربوط به اتباع مجاز است که از سال‌های گذشته از طریق ارتباط با دستگاه‌های خدمت‌رسان موفق به دریافت کارت‌هایی شده‌اند که به موجب آن خدماتی به آنها ارائه می‌شود و محدودیتی نیز در این حوزه وجود ندارد. وی ادامه داد: خوشبختانه بسیاری از این افراد تحصیل‌کرده هستند، نزدیک به ۷۰۰ پزشک فوق تخصص و متخصص افغان در کشور داریم که مشغول به کار در بیمارستان‌ها هستند و خوب است مردم نیز از این موضوع مطلع شوند. یاراحمدی با بیان اینکه بزرگ‌ترین مشکل مربوط به دسته دوم اتباع و ورود اتباعی است که به دلیل شرایط جنگی در کشور افغانستان وارد کشور ما شده‌اند، اضافه کرد: جمهوری اسلامی نمی‌توانست نسبت به شرایط این افراد بی‌تفاوت باشد اما تصور می‌شد که این افراد در مدت‌زمان کوتاهی از کشور خارج شوند که متأسفانه با تخلف از سوی برخی کارفرمایان ایرانی در راستای به خدمت گرفتن آنها، امروز شاهدیم که آنها خود را صاحب حق می‌دانند و خواهان خروج از کشور نیستند، ما می‌کوشیم از طریق مذاکره با کارفرمایان ایرانی و همچنین ایجاد محدودیت برای اتباع غیرمجاز این موضوع را مدیریت کنیم.

اخراج حدود ۳ میلیون نفر از اتباع غیرمجاز در ۳ سال گذشته

مشاور وزیر کشور از اخراج حدود سه میلیون نفر از اتباع غیرمجاز طی سه سال گذشته خبر داد و گفت: شرایط سخت حاکم بر کشور افغانستان منجر به ورود مجدد این افراد به داخل کشور شده که با پیگیری قاطعانه نیروی انتظامی شاهد اخراج این اتباع از کشور خواهیم بود. وی بیان کرد: از اتباع افغانستانی خواستاریم با توجه به فراهم‌شدن دریافت ویزا اقدام به اخذ پاسپورت کرده و به صورت قانونی به کشور ما سفر کنند، چراکه از این طریق دیگر آنها درگیر مشکلات و مسائل غیرقانونی در مرز نخواهند شد. همچنین با ایجاد اطلس اشتغال، شغل‌هایی نیز مصوب شده است، ازاین‌رو از کارفرمایان ایرانی خواهشمندیم با مراجعه به اداره کل اشتغال اتباع خارجی در راستای رفع نیازمندی خود برای استفاده از کارگر خارجی اقدام کنند. رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی ادامه داد: اگرچه به‌کارگیری اتباع غیرقانونی برای کارفرمایان ارزان به نظر می‌رسد اما متأسفانه از آنجا که از مالیات تک‌تک شهروندان برای این موضوع هزینه می‌شود لذا برای کشور گران تمام می‌شود. بنابراین برای رفع مشکل از کارفرمایان تقاضا داریم به صورت قانونی نسبت به استخدام نیروی کار اقدام کنند. یاراحمدی با بیان اینکه سالانه بیش از یک میلیون نفر از اتباع غیرمجاز از مرزها خارج می‌شوند، ادامه داد: نیمی از این تعداد افرادی هستند که با شرایط ایجادشده به صورت خودمعرف جهت بازگشت به کشورشان اقدام کرده و ما هم با فراهم‌نمودن امکانات لازم، این افراد را به مرز رسانده و در ادامه از طریق سازمان‌های بین‌المللی تحویل مقامات طالبان می‌شوند. مشاور وزیر کشور ادامه داد: افرادی که در حال حاضر روزانه به صورت قانونی وارد می‌شوند، حدود ۳ تا ۴ هزار نفر هستند اما متأسفانه به دلیل شرایط مرزها افرادی نیز به صورت غیرقانونی وارد می‌شوند که امیدواریم با ایجاد تسهیلات در حوزه قانونی تعداد این افراد نیز کاهش یابد.

لایحه تشکیل سازمان ملی مهاجرت مجدد تقدیم مجلس شد

رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی درباره رویکرد دولت چهاردهم در حوزه ساماندهی اتباع خارجی نیز گفت: در این حوزه هیچ تغییری به وجود نیامده و وزیر کشور تمامی بخش‌نامه‌های گذشته را تأیید کرده‌اند و در همان مسیر حرکت می‌کنیم، تنها تأکید در حوزه اتباع اطمینان مردم به پیگیری‌های انجام‌شده است. یاراحمدی در پایان گفت: لایحه تشکیل سازمان ملی مهاجرت که در ماده ۸۶ برنامه توسعه هفتم نیز به آن اشاره شده است، توسط مجلس به دولت برگردانده و با اعمال اصلاحاتی به مجلس مجددا تقدیم شد. امیدواریم تا هفته آینده این لایحه در مجلس اعلام وصول شود چراکه با تصویب این لایحه و تشکیل سازمان ملی مهاجرت می‌توان اقدامات مؤثری در این راستا انجام داد.

در گفت‌وگو با «شرق» بررسی شد

ضرورت‌هایی برای تأمین امنیت روانی

شادی مکی

این روزها بازار حمایت دستگاه قضائی از امنیت روانی مردم گرم است. به‌عنوان مثال چند روز پیش غلامحسین محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه، برای چندمین بار به برهم‌زنندگان امنیت روانی جامعه هشدار داد و گفت با این افراد برخورد قاطعی خواهد شد: «بدون‌تردید با کسانی که بخواهند به روش‌ها و انحای مختلف از شرایط موجود سوءاستفاده کنند، ازجمله آنکه فساد مالی مرتکب شوند یا در دل مردم ترس و هراس بیفکنند، یا فضای یأس و ناامیدی به وجود آورند و امنیت روانی مردم را مخدوش سازند، برخورد قانونی و قاطع به عمل خواهد آمد». اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضائیه، در نشست خبری خود تأکید کرده بود که اگر کسانی بخواهند امنیت روانی مردم را به مخاطره بیندازند و دل مردم را با شایعه‌سازی، دوقطبی‌سازی، سیاه‌نمایی و دروغ‌پردازی خالی کنند، قوه قضائیه برخورد قاطع و قانونی لازم را خواهد داشت. حتی دادستان کشور هم در اطلاعیه‌ای اعلام کرد «دادستانی کل کشور با درنظرگرفتن شرایط حساس داخلی و منطقه‌ای از فعالان رسانه‌ای و مجازی کشور می‌خواهد از پرداختن به موضوعاتی که امنیت روانی جامعه را مخدوش می‌کند و موجب ترساندن مردم نسبت به شرایط می‌شود، پرهیز کنند». با این حال هیچ‌یک از مقامات اجرائی درباره اینکه منظور از مخدوش‌سازی امنیت روانی جامعه چیست، توضیحی نداده‌اند. مقامات قضائی به‌خوبی می‌دانند برای سخن‌گفتن با شهروندان صرف‌نظر از نگاه و عقیده خاص آنها باید از واژگان دارای پشتوانه حقوقی و قانونی استفاده کنند، زیرا کلی‌گویی در چنین مواردی نتیجه‌اش می‌تواند زمینه‌سازی برای برخوردهای سلیقه‌ای با شهروندان و کنشگران حوزه‌های مختلف و تحدید آزادی بیان شهروندان باشد. این در حالی است که هدف غایی قوانین و نیز ساختار مدیریت هر کشور حمایت از آرامش خاطر شهروندان بدون تهدید و تضییع حقوق ذاتی آنها برای نقد مسئولان و عملکردشان است. این ماجرا البته سویه دیگری هم دارد، به این معنا که آیا رعایت امنیت روانی جامعه مشمول مدیران و مسئولان هم می‌شود؟ به بیان دیگر آیا برخورد با افرادی که امنیت روانی جامعه یا بخشی از جامعه را مخدوش می‌کنند، مشمول مسئولان اجرائی کشور که تریبون‌های رسمی هم در اختیار دارند، می‌شود. به‌عنوان مثال روز جمعه فلاحتی، امام جمعه رشت، درباره اجرای قانون حجاب گفته بود: «اگر کسانی که باید این مصوبه را اجرائی کنند، نمی‌توانند، این مسئله را به مردم بسپارند، چراکه می‌دانند چگونه احکام اسلام را اجرائی کنند». اظهارنظری که شائبه تلاش برای دوقطبی‌سازی در جامعه و ایجاد قطبی‌سازی بر سر یک باور را افزایش می‌دهد. از طرف دیگر همان روز سیدمحمد سعیدی، امام جمعه قم، هم تأکید کرده بود «آنها (دشمنان) نمی‌خواهند جوانان با حفظ حجاب و عفاف به قله پیشرفت صعود کنند، اما دشمنان بدانند با همت مردم و غیرت مسئولان این آرزو را به گور خواهند برد». این سخن را هم البته می‌توان نوعی افترا و «دشمن»خواندن افرادی تفسیر کرد که یا باوری متفاوت دارند یا به عبارتی با اجبار در آن مخالف هستند.

تعریف قانونی نداریم

علی مجتهدزاده، حقوق‌دان و وکیل دادگستری در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که در قوانین کشور تعریف خاصی از امنیت روانی جامعه نشده و این موضوع مورد جرم‌انگاری قرار نگرفته است. او می‌گوید: «مسئولان قوه قضائیه که عنوان می‌کنند با برهم‌زنندگان امنیت روانی جامعه برخورد می‌شود، باید ابتدا توضیح دهند که امنیت روانی به چه معناست. نبود تعریفی مشخص باعث برخوردهای سلیقه‌ای و خارج از قوانین در این حوزه می‌شود. در مواردی مشاهده شده که برخورد با افرادی می‌شود که تحلیل‌هایی مبتنی بر واقعیات موجود در جامعه ارائه می‌دهند، اما تحلیل‌های‌شان مخالف نظر یا امیال عده‌ای است. به‌عنوان مثال رئیس مجلس تحلیل‌های درستی درباره ورشکستگی و... ارائه می‌دهد اما اگر یک تحلیلگر چنین اظهاراتی کند، ممکن است به‌عنوان برهم‌زدن امنیت روانی جامعه علیه او اعلام جرم کنند».

او بر این موضوع هم تأکید می‌کند که اگر حق بر آزادی بیان را محترم بدانیم، با چنین مسائلی برخورد سلیقه‌ای نمی‌کنیم: «به‌عنوان مثال اینکه در چنین شرایطی عده‌ای از جنگ سخن می‌گویند، ممکن است از نظر من مخل امنیت روانی جامعه باشد اما با توجه به اصل آزادی بیان باید بپذیریم که هرکس حق اظهارنظر دارد، هم بنده که مخالف جنگ هستم و هم دیگری که موافق آن است».

این وکیل دادگستری از وجود نگاه تبعیض‌آمیز درباره مقوله حفظ امنیت روانی جامعه هم می‌گوید: «نگاه تبعیض‌آمیز در جایی است که یک طیف سیاسی می‌توانند نظر خود را به‌راحتی بیان کنند اما طیف مقابل که می‌توان گفت اکثریت مطلق جامعه هستند، نمی‌توانند نظر و دغدغه خود را به‌راحتی بیان کنند، زیرا از نظر برخی از مسئولان اجرائی، اظهارات آنها مخل امنیت روانی جامعه است. نمی‌توان به صرف نظرات برخی از مدیران، اظهارنظر افراد را جرم‌انگاری کرد، این رفتار اشتباه و غیرقانونی است».

به گفته مجتهدزاده، باید از قوه قضائیه درخواست کرد که بر مبنای حرف و سلیقه افراد اتفاقی رخ ندهد. او براساس «اصل «قانونی‌بودن جرم و مجازات» تأکید می‌کند تنها رفتاری را می‌توان مجازات کرد که بر مبنای قانون، جرم است و اتفاقا مدیران ارشد ساختار سیاسی کشور باید بیش از همه به این اصل پایبند باشند. نباید شرایطی را ایجاد کرد که زمینه پرونده‌سازی علیه دلسوزان کشور به دلیل تحلیل‌های مبتنی بر واقعیت‌شان فراهم شود. چنان‌که شاهد پرونده‌سازی علیه محسن برهانی، محسن رنانی و... بوده‌ایم یا امروز شاهدیم که سعید مدنی، جامعه‌شناس، در زندان است».

به باور این حقوق‌دان، «وفاق» که مورد تأکید رئیس‌جمهور است، به معنای وفاق با جبهه پایداری و رادیکال‌ها نیست، بلکه باید وفاق با مردم و جامعه انجام و حقوق شهروندان به رسمیت شناخته شود: «باید مراقب بود که به نام مخدوش‌کردن امنیت روانی جامعه، آزادی‌های مشروع مردم مقرر در قانون اساسی، حق آزادی بیان، آزادی احزاب و آزادی مطبوعات به محاق برده نشود».

او این را هم می‌گوید که تنها موضوعی که می‌تواند مخدوش‌کردن امنیت روانی جامعه را با مخاطره مواجه کند و در قانون هم جرم‌انگاری شده، عنوان اتهامی «نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی» است: «اما توجه داشته باشید که نمی‌توان به تحلیل افراد یا بیان اخبار موجود در جامعه برچسب نشر اکاذیب زد. مگر اینکه عده‌ای از طریق اعمال زور و به شیوه‌ای غیرقانونی چنین اقدامی کنند».

سؤال دیگر آن است که آیا می‌توان اظهارنظر جریان‌های سیاسی دارای تریبون در توهین یا تحقیر دگراندیشان را از مصادیق همان اخلال در امنیت روانی جامعه خواند؟ مجتهدزاده البته به این پرسش پاسخ منفی می‌دهد: «تریبون‌دادن به برخی افراد سیاسی برای اظهارنظرهای بی‌معنا البته بدسلیقگی است اما باز هم شما را به همان حق آزادی بیان ارجاع می‌دهم؛ یعنی این افراد هم باید بتوانند نظر خود را بیان کنند؛ بنابراین حتی این سخنان هم تنها یک اظهارنظر است و اخلال در امنیت روانی جامعه در معنای حقوقی نیست، زیرا اصولا چنین تعریفی در قوانین نداریم». او اضافه می‌کند: «واقعیت این است که شرایط کشور از جهات مختلف با چالش‌هایی جدی مواجه است. در این شرایط جای نگرانی است که بحث درباره جرم‌بودن به خطر انداختن امنیت روانی از سوی برخی جریان‌های سیاسی، به زمینه‌ای برای به سکوت واداشتن منتقدان و عادی جلوه‌دادن اوضاع تبدیل شود؛ چراکه ما وارد شرایطی شده‌ایم که حتی تقریبا تمام جناح‌های سیاسی داخل ساختار مدیریت کشور هم بر این موضوع که چالش‌های جدی وجود دارد، اتفاق نظر دارند و فقط تفسیر متفاوتی از دلایل آن ارائه می‌کنند».

حکومت قانون یا حکومت به‌وسیله قانون

صالح نقره‌کار، وکیل دادگستری و حقوق‌دان هم درباره اخلال در امنیت روانی جامعه به «شرق» می‌گوید: «امنیت خاطر شهروندان مانند امنیت جسمی آنها مطلوب و مورد حمایت قانون‌گذار است. همان‌طورکه قانون‌گذار از امنیت و تمامیت جسمانی افراد حمایت می‌کند، تأمین امنیت روانی، بهداشتی و عاطفی شهروندان هم باید مورد حمایت قرار گیرد؛ بنابراین قانون‌گذار ابتدا باید مواردی را به عنوان جرم در نظر بگیرد تا در آن قلمرو کیفرانگاری نسبت به نقض حق بر امنیت شهروندی انجام شود».

او تأکید می‌کند که در این حوزه نباید از حدود موازین و نصوص قانونی تجاوز کنیم: «اصل بر آزادی بیان، اظهارنظر و کنش شهروندی در فضای مجازی و حقیقی است. در واقع آزادی اراده شهروندی و آزادی بیان آنها باید به عنوان یک اصل در نظر گرفته شود. همچنین در این مورد باید به «اصل قانونی‌بودن جرم و مجازات» هم استناد کرد. در ماده ۲ قانون مجازات اسلامی، قانون‌گذار مواردی را جرم می‌داند که در قانون مجازات به آن دلالت شده باشد».

نقره‌کار به وجود دو هزار عنوان مجرمانه در نظام قضائی کشور اشاره می‌کند: «صرفا این عناوین مورد حمایت قضائی و سیاست‌گذاری جزائی ما قرار دارند و خارج از آن در حوزه اصل اباحه و آزادی است. به خاطر داشته باشید که در کنش و واکنش شهروندان اصل بر آزادی بیان و آزادی پس از بیان است و هرگونه محدودیتی مستلزم تجویز نظام تقنینی است».

ضرورت توجه به معیارهای مردم‌سالارانه

این حقوق‌دان میان حکومت قانون و حکومت به‌وسیله قانون تفکیک قائل شده و می‌گوید: «باید معیارهای مردم‌سالارانه درمورد قانون مورد توجه قرار گیرد. در این موضوع به همان میزان که از حاکمیت انتظار داریم نسبت به امنیت و تمامیت جسمانی شهروندان حساسیت داشته باشد، امنیت و تمامیت روانی شهروندان هم به‌مثابه یک استحقاق شهروندی مورد توجه است و حکمرانی نباید استحقاق شهروندان را بدون حمایت و ضمانت اجرا بگذارد. احترام به این حق و حمایت از حق امنیت روانی شهروندان هم یکی از تکالیفی است که ما از حکمروایی انتظار داریم».

او اضافه می‌کند: «درباره اخلال در امنیت روانی جامعه در مواقعی ما با جرم «نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی» مواجه می‌شویم. در اینجاست که امنیت خاطر شهروندان دچار صدمه و زیان می‌شود، یعنی اگر افرادی امنیت خاطر شهروندان را از طریق نشر اکاذیب به قصد تشویش اذهان عمومی به خطر بیندازند یا جرائم علیه اشخاص شامل توهین، افترا و... مرتکب شوند، در اینجا قانون‌گذار افراد را از حمایت‌های تقنینی و جزائی برخوردار می‌کند و سعی می‌کند از طریق ضمانت اجراهای بازدارنده از حق شهروندان در این قلمرو حمایت کند».

قلمرو عناوین جزائی را به وضعیت‌های سیاسی تسری ندهیم

به گفته نقره‌کار نباید قلمرو عناوین جزائی را به وضعیت‌های سیاسی تسری دهیم: «قانون‌گذار با تفسیری مضیق نسبت به حقوق متهم و عناوین مجرمانه نگاه می‌کند. بنابراین تسری و شناورکردن این عناوین مجرمانه، خطرناک و در مسیر تضییع حقوق شهروندان است. باید در نظر داشته باشیم که موضوع برهم‌زدن امنیت روانی مردم، صرفا می‌تواند در مواردی جرم تلقی شود که مصداق نشر اکاذیب باشد. سایر مواردی که ممکن است مورد انتقاد کنشگران سیاسی یا مقامات عمومی باشد، به‌هیچ‌وجه نباید جنبه مجرمانه داشته باشد. یادمان باشد اصل بر آزادی شهروندان در مقام بیان، نقد و نگارش است و صرفا امر قانونی می‌تواند در این حوزه محدودیتی ایجاد کند، نه مسائل سیاسی یا اظهارات مقام‌های عمومی کشور».

او این را هم می‌گوید که حمایت تقنینی و الزامات قانونی مخصوص مواردی است که قانون مجازات اسلامی در نظر گرفته است. باید توجه کنیم که اصول «عدم مداخله»، «عدم صلاحیت»، «انطباق» و «انتظار مشروع» در حوزه نظام جزائی ما مورد توجه قرار گرفته است و اصل «برائت» به‌هیچ‌عنوان نباید مخدوش شود، مگر مواردی که قانون‌گذار با صراحت و استدلال مشخص در منطوق قانون به آن استناد کرده باشد. در واقع نباید اجازه داد که مقامات جزائی یا عمومی کشور با تفسیر موسع نسبت به حق‌های شهروندی تضییقاتی ایجاد کنند بلکه این الزامات قانونی برای حمایت از شهروندان در جهت حفظ امنیت روانی، اجتماعی و آرامش اجتماعی است که باید مورد توجه مسئولان قرار بگیرد».

نگاه

وکیل محیط‌بان «خوارزمی» در گفت‌وگو با «شرق» مطرح کرد حکم اعدام صادر شده است اما قطعی نیست

زینب رحیمی، خبرنگار محیط زیست: در پرونده محمدامین خوارزمی، محیط‌بان استان کرمان، رأی قصاص صادر شده اما هنوز در دیوان عالی تأیید نشده است. در سال ۱۴۰۱ محیط‌بان خوارزمی اهل کرمان به‌طور ناخواسته و غیرعمد به سمت یک شکارچی در محدوده شکار ممنوع رابر واقع در استان کرمان شلیک کرد و اخیرا دادگاه کیفری، قتل را عمد تشخیص داده و حکم قصاص محیط‌بان را صادر کرده است.

تلاشی برای گرفتن رضایت از خانواده متوفی

دو روز پیش فرمانده یگان حفاظت محیط زیست کشور از صدور حکم قصاص برای پرونده محیط‌بان خوارزمی خبر داد و گفت که تلاش می‌کنیم رضایت خانواده محترم متوفی را جلب کنیم تا محیط‌بان قصاص نشود. جمشید محبت‌خانی تأکید کرده است: مقام قضائی فرصتی دادند تا بتوانیم رضایت خانواده متوفی را جلب کنیم. رایزنی‌هایی توسط بزرگان، معتمدین محلی و خانم شینا انصاری رئیس سازمان حفاظت محیط زیست در حال انجام است و امید داریم که بتوانیم از خانواده متوفی برای محیط‌بان رضایت بگیریم.

در دو روز گذشته اخبار ضدونقیضی درباره این پرونده در فضای مجازی منتشر شد که ابهاماتی را در ذهن مخاطبان ایجاد کرد که آیا اصلا رأی پرونده محیط‌بان خوارزمی صادر شده است یا خیر؟ و آیا حکم قصاص قطعی است؟

نوشا میرجعفری، وکیل پرونده محیط‌بان محمدامین خوارزمی، این‌طور توضیح می‌دهد: بعد از صدور حکم توسط دادگاه کیفری یک، رأی اصراری با عنوان فرجام‌خواهی می‌بایست در دیوان عالی بررسی شود. او همچنین اضافه می‌کند: «رأی قصاص محیط‌بان خوارزمی در دادگاه کیفری یک صادر شده، اما هنوز در دیوان عالی تأیید نشده است. دیوان عالی یا این رأی را تأیید یا آن را نقض می‌کند و دقیقا کار اصلی ما هم در همین مرحله است».

در انتظار رأی دیوان عالی

وکیل محیط‌بان خوارزمی تأکید دارد: «در حال حاضر پرونده در یکی از شعب دیوان عالی در دست بررسی است و دیوان اعلام کرده که به‌زودی رأی نهایی را صادر خواهد کرد». بنا بر گفته میرجعفری، پرونده محیط‌بان خوارزمی یک پرونده سخت و پیچیده بوده و برخی اتفاقات در دو سال گذشته و اعم از دفاعیات و اظهارات و گزارش‌های موجود در پرونده، باعث بروز خطا و اشتباهات و در نتیجه پیچیدگی بیشتر پرونده شده است. به گزارش «شرق» از روزی هم که این اتفاق برای خوارزمی ۶۰ساله افتاده و در زندان است، حقوقش در سازمان محیط زیست قطع شده است.

جوابیه

در پاسخ به گفت‌وگوی منتشرشده در تاریخ ۲۴ آذر تحت عنوان «وضعیت شکننده دارو» در آن رسانه، لازم است که توضیحاتی از سوی سازمان غذا و دارو ارائه گردد.

وضعیت فعلی صنعت داروسازی و چالش‌های آن، مسئله‌ای پیچیده است که در آن عوامل مختلف اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی نقش دارند. سازمان غذا و دارو به‌عنوان نهاد متولی سلامت دارویی کشور، همواره در تلاش است تا با همکاری وزارت بهداشت، دانشگاه‌های علوم پزشکی و دیگر نهادهای مرتبط، مشکلات موجود در تأمین دارو و تجهیزات پزشکی را کاهش دهد. از جمله اقدامات مهم در این راستا می‌توان به بهبود ساختارهای مالی و نظارتی و ایجاد سازوکارهای مناسب برای تسهیل گردش مالی اشاره کرد.

درخصوص تأمین دارو، سازمان غذا و دارو با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی و چالش‌های تأمین ارز، سعی در ایجاد تعادلی میان حفظ دسترسی مردم به داروهای باکیفیت و مدیریت منابع مالی کشور دارد. همچنین، در زمینه قیمت‌گذاری داروها، سازمان به طور مداوم براساس قوانین و مقررات موجود، قیمت‌ها را تنظیم کرده و به‌روزرسانی می‌کند تا هم‌زمان با شرایط اقتصادی کشور، از بروز مشکلات ناشی از نوسانات قیمت جلوگیری شود.

علاوه بر این، در ارتباط با مشکلات مدیریتی و ساختارهای شرکت‌های دارویی، سازمان غذا و دارو همواره در تلاش است تا با اصلاح فرایندها و نظارت دقیق‌تر، شرایط بهتری را برای تولید و توزیع دارو در کشور فراهم کند.

در نهایت، سازمان غذا و دارو با همکاری سایر دستگاه‌ها و نهادها، همواره بر آن است تا ضمن رفع چالش‌های موجود، به تأمین دسترسی آسان و پایدار به داروهای ضروری برای مردم کشور بپردازد و از هیچ تلاشی در این زمینه دریغ نکند.